

enhver Forretning netop har til Formaal at fremskynde Afhændelsen af Varerne. Jeg vil gerne se den Købmand, som sætter Pris paa at have sit Lager liggende den længste Tid, det er muligt, ligesom jeg ogsaa gerne vil se den Købmand, der ikke var glad ved at faa sine Varer saa hurtigt som muligt solgt og sit Lager rømmet. Saa i og for sig synes det at være en mærkelig Betingelse for et Udsalg, at det skal have Fremskyndelsen af Afhændelse til Formaal, thi det have alle Forretninger med Varer, saa vidt jeg kan skønne. Nu tænker jeg mig f. Eks., at en Mand gaar op paa en Fabrik og køber 5,000 Paraplyer og giver 5 Kr. for Stykket af dem — de kunne have en eller anden Egenskab, som gør, at Fabrikken vil sælge dem, og de kunne være af meget forskellig Beskaffenhed —, og saa lejer han sig et Lokale og forkynder: I November Maaned udsælger jeg 5,000 Paraplyer til 10 Kr. Stykket; det er aldeles fortrinlige Paraplyer i enhver Henseende, ingen kan undvære dem i denne Vinter, der stunder til, og næste Vinter blive de endnu bedre! Efter denne Paragraf skal det være strafbart, men det forekommer mig dog at være den naturligste og rimeligste Forretning, nogen kan gøre, jeg kan ikke se, hvorledes det skulde være skadeligt enten for Publikum eller andre næringsdrivende. Dette kan enhver gøre, som har Lyst. Enhver, der handler med Paraplyer, kan forkynde, at han har 5,000 Paraplyer at sælge og sælger dem for den og den Pris. Han skal angive Grunden dertil. Men han behøver jo ikke at give anden Grund dertil, end at han ønsker at tjene saa og saa mange Penge, hvilket jeg synes er den tækkeligste Grund, en Forretningsmand kan have — hvis han ikke skal lyve, vil han ingen anden Grund kunne angive end den rent forretningsmæssige, at han gerne vil tjene ved Salget af Paraplyerne, hvad der er en legitim og rimelig Forretning. Som Paragraffen staar her, synes jeg ikke, den er meget heldig.

Jeg skal saa kun nævne den allerede meget omtalte Tilgiftsparagraf, nemlig § 14, over hvilken jeg synes, at den højtærede Handelsminister var saa særlig glad. Han anførte det kendte Eksempel paa, hvorledes det gik, naar man solgte en eller anden Vare, at der blev givet mange Varer i Tilgift, og det ansaa han for forkasteligt. Allerede den sidste ærede Taler har talt derom. Jeg vil dertil føje, at det Eksempel, som nævnes i Motiverne, synes at gøre det fuldkommen klart, at det er umuligt at skride ind paa den Maade, som

her er gjort. Her siges, at Tilgiften maa ikke være over 10 pCt. af Varens Pris. I Motiverne staar, at naar f. Eks. en Mand sælger Margarine til 60 Øre Fundet, og han samtidig har købt 1,000 Tallerkener og givet 70 Kr. for dem, saa at en Tallerken staar i 7 Øre, maa han ikke give en Tallerken som Tilgift. Men hvis han har købt de 1,000 Tallerkener for 60 Kr., altsaa for 6 Øre Stykket, er der ikke noget i Vejen for at give dem som Tilgift. Hvorledes det skal kontrolleres, forstaar jeg lige saa lidt som den sidste ærede Taler, og hvorledes man overhovedet kan lovgive paa det Omraade paa den Maade, begriber jeg endnu mindre.

Jeg beklager virkelig, at den højtærede Handelsminister kommer til os med et Lovforslag, som han ikke rent administrativt og juridisk har anvendt noget mere Tid paa. Jeg beklager det ogsaa for Folks Skyld, som henvende sig til os i Anledning af dette Lovforslag. Der er al Grund til at tage Hensyn til dem, men Hensynet burde først være taget af den højtærede Handelsminister, idet han burde have gennemgaaet og gennearbejdet Lovforslaget saaledes, at det var i en noget mere brugbar Tilstand for Rigsdagen, end det nu er. At komme med det ganske raat uforarbejdet, saaledes som Kommissionen under et vist Tryk af de næringsdrivende har fremskaffet det, og nærmest som en Oversættelse fra Tysk synes jeg egentlig ikke er rigtigt, ministerielt set, om jeg saa maa udtrykke mig. Det vil naturligvis ikke være til Hinder for, at man her i Tinget, hvad jeg ogsaa anbefaler, bør tage velvilligt paa Sagen og gennemgaa den omhyggeligt og nøjagtigt i et Udvalg.

Harald Jensen: At der kan være nogen Grund og maaske adskillig Grund til at lovgive paa det her omhandlede Omraade, skal jeg ikke benægte, men jeg tror dog ikke, at de Motiver, som det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen) har angivet for Lovforslagets Fremkomst, at det skulde gennemføres for at højne Detailhandlernes Moral, ville komme til at spille nogen nævneværdig Rolle. Jeg tror i det hele taget ikke, at man højner Menneskers Moral ved Lovgivning, det sker ad ganske andre Veje.

Medens jeg saaledes godt kan indrømme, at der kan være skellig Grund til at tage hele dette Forhold under velvillig Overvejelse, kan jeg ikke nægte, at det gaar mig ligesom de foregaaende ærede Talere, at jeg har studset ved adskillige af de Bestemmelser,